manuscript
14. Jh.
Seite 93r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=161
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

hr pfom ⁊ ī effabilem oīno ⁊ mmisu
rabilem bōitatem mnot. siquidē ob
ctas mmalo d ingmisabilis mplens
⁊ excessus mitis ⁊ sensuū do aut attribu
ir ebetas mbono q n est aliud n sup
lena oīm bonoꝝ īmsuratō pmis in
pfo s cam s pcessum sancti qui
g seq ebtatem·oz mettigere mdo excess
ū qui est sup oem ī illem s q ds
seq eqe abmtisteu ⁊ abomu q mel
l gr ul mettigere ⁊ abipo ee ⁊ sim
pr abōibus quecūq; sē bona d s
ī ebat ⁊ excessū passus ī eo q
hūs omib sup eminēs excedendo
oem ī īmsuratōnem ⁊ asse rem
ext ⁊ sup omia sup sum poīr hoc
g sed de motu ul g simlem mod
accipm quuuū scoꝝ ī regno ds
quo lo luc·xij. e. fuerit illos ds
ēi be quib ꝓb sic comuis quedā
⁊ generaqed ēio scoꝝ ī dmus do
mus ⁊ spūs ecta pmitmoꝝ desp
toꝝ ī ecl ⁊ gnalis spe uistoꝝ om
nib boīs pfectos ōib boīs adimple
ros ī declinatōm aut ulla mettigi
m querem amtis laboribus vita
sū lesione ⁊ dna gusatōm ī tūte
ui exione uuecū adipleta omni
delectabili ⁊ sed affectu ⁊ copiosamde
natōm copiosissimoꝝ ⁊ dulcissimoꝝ
bonoꝝ ī pacā s quā sēt adipleni
plena ⁊ vnuūsali letitia ⁊ h ī q
luc·xv·c. leg dnī ihū letūi ⁊
fuēe sed dsdbe ⁊ mistīe eis ⁊
tbuere eis erna querem ⁊ om
nū bonoꝝ adpletōm eis dare
ut fīdē ¶ Sompn aut ds
antiquo signat ipm eo seq qui
d abetatis ⁊ oib ī comunicabilem
⁊ pexcessū vigilia auīc meo
sgt arrentōm ipūs adpuide
d īdignitibus pdisciplina aut
saluatōm mlta aut signa tho
ica h ame pdnt ⁊ q exeūt
conices q ⁊ ffetaui mlm bltcd
tho. vii sup plum uide hic vad
ruyse ⁊ aqua nova lex cognos
cam bona ¶ Hic d exam
nem cū plura exposuimus
·quā tue lure postulauūnc ad
ī ltem aut eoꝝ q b pfectum
rora ipam nitam simbltcam
thoram d christum ī aqua m
uūes ⁊ sāp domīt mistecam ⁊ eo
lupnas vsq dsetas ⁊ fouē ali
mtum ipūs dmsam ī sacficio
⁊ pane pv victima ⁊ q sicdi
ebetas q cpta ⁊ ea etiam q
h dē sē b mr ī dstensius ⁊
tans ⁊ eumdem aut discenū
ut li illo ut b mr gbyenda
est aspn ī vcendi omis
symbltcas thoras uytra gso
nam sēt dy.

Explicit mclausū sēt gnde
d colensis anno dī.oj.cc xxxvij
deoge ij.

O nobilis zemephyle hysteque
hebrea assūme nū xij c.
stm moysen dignū fuisse habū
frequa d cognōe ⁊ b spalū
pp excellencē ipūs moysi mans
uetudinem de qua nū xij. a. erat
moyses ul mitissim sup omis
homes qui morabūt mtra ⁊ sp
ra facia alqn ostendē a sina fa
mliaritate sequestri h ipm n fr
ang ipe moyses ostendū ī tanq ul n.